

νω, ἀκονάω-ῶ.

᾿Wcʒɰάϊο, εἰσ. μ. -ɰάɰ, ἀν. κ. κατακρίνω, καταδικάζω, δικάζω. 2) καταγινώσκω = ὠ-γλαγόλῃο.

᾿Wcʒɰδένῃε, ἱ. οὐδ. κατάκρι-σις, κατάκριμα, καταδίκη. 2) κατάγνωσις, καταλαλιά = ὠγλαγόλῃε.

᾿Wcʒɰδενηνκz, α. ἄρσ. κατά-δικος, κατάκριτος. = τῷ ἐ-πομ.

᾿Wcʒɰδένηνῃ, α. ο. ε. ἐπιθ. (μετχ.) κατάκριτος, κατά-δικος. καὶ ἀντὶ μετχ. κατα-δεδικασμένος, καταδικα-σθεῖς, κατακριθείς.

᾿Wcʒɰλῃβαῖο, εἰσ. ἄορ. ὠτῆ-δλάχz. μ. ὠτῆδλάῖο, εἰσ. ἐπι-σάττω, στρωματίζω (κοιν. σαμαρῶνω, σελλῶνω,, στρώ-νω).

᾿Wcʒɰλῃο, εἰσ. μ. -νῃο, ἱ. ἐπι-σκιάζω, περισκιάζω.

᾿Wcʒɰλῃῃ, α. ο. ε. μτχ. ἐνεργ. χρ. ἄορ. (τοῦ ὠτῆλῃο, ὡς ἐκ τοῦ ὠτῆλῃο ἄορίστου αὐτοῦ ἀ-νωμάλως. = ὠτῆλῃῃ) ὁ ψη-λαφήσας, ὁ ψαύσας.

᾿Wcʒɰλῃῃ, α. ο. ε. μτχ. παθ. τοῦ ὠτῆλῃο, ὁ ψηλαφώμενος,

ὁ ψαυόμενος. 2) ἀντὶ ἐπιθ. ψη-λαφήτος, ψαυστός. ὠτῆλῃ-ματῃ. ψηλαφήτὸν σκό-τος. = τῷ ἐπομ.

᾿Wcʒɰλῃῃ, α. ο. ε. ἐπιθ. (230) ψηλαφήτος, ψαυστός, = ὠτῆλῃῃ 2. σημασ.

᾿Wcʒɰλῃ(καὶ-ɰῃο), εἰσ. ἄορ. ὠ-τῆλῃχz. μ. ὠτῆλῃ, εἰσ. ψαύω, περιψαύω, ψηλαφάω-ῶ, θιγ-γάνω.

᾿Wτῃ = ὄτῃ.

᾿Wτῃλῃ(καὶ ὠτῆλῃβαῖο), εἰσ. ἄορ. ὠτῆλῃχz. μ. ὠτῆλῃ, εἰσ. ξέω, ἀποξέω, περιξέω, περιξύ-νω, πελεκάω-ῶ, ῥυκανάω-ῶ, ῥυκανίζω, ἀποσμιλεύω.

᾿Wτῃλῃο, εἰσ. ἄορ. ὠτῆλῃχz (τὸ 2. ὠτῆλῃχz. ρλῃ-ρλῃ ἐκ, τὸ 3. ὠτῆλῃ) μ. ὠτῆλῃ, εἰσ. ἀπο-μάσσω, ἐκμάσσω, ἀπαλείφω, ἀποσμήχω, ἀποσπογγίζω. 2) μτφρ. = ὠτῃλῃο.

᾿Wτῃλῃ, α. ἄρσ. οἶδημα, οἶδησις, (οἶδμα, οἶδος). 2) ὠτῃλῃ ὠ-τόκz. ὕδρωψ. ὅρα ἐν τῇ λ. τῆλῃ.

᾿Wτῃλῃλῃχz. ἄορ. τοῦ ρλῃ-λῃο.

᾿Wτῃλῃο, εἰσ. ἄορ. -τόκz. μ. -τῃ εἰσ. = ὠτῃλῃο = ἱστῃλῃο.